

Wajikrá 5777 - En Hij riep.

Leviticus - Wajikrá 1 : 1 - 5 : 26.

Jesaja 43 : 21 - 44 : 23 en Hebreëen 10 : 1 - 18.

Van het duister naar het licht.

Een centraal thema in het leven is de overgang van duisternis naar het licht. Vaak is er in iemands leven een plek van duisternis, gekleurd door somberheid en ellende, die alles lijkt op te slokken. En dan gaat men door, een stap vooruit, en de duisternis maakt plaats voor licht.

Een hint voor deze overgang is te zien in de manier waarop het boek Leviticus zich verbindt met de voorgaande Toralezing, de laatste woorden van het boek Exodus. De laatste verzen van Exodus beschrijven de voltooiing van het heiligdom, de prachtige draagbare tempel, die aan de voet van de berg Sinaï was gebouwd, die bedoeld was om het Joodse volk te begeleiden tijdens hun lange reis in de woestijn, en die zou worden opgezet in de land van Israëel wanneer ze daar eindelijk zouden zijn aangekomen.

Een dikke wolk bedekte vervolgens het Heiligdom. In feite, als gevolg van de wolk, was Mozes zelf niet in staat om het Heiligdom binnen te gaan. Na alle inspanning van de bouw werd het bedekt door een mysterieuze wolk, en was het Heiligdom onbereikbaar.

Dan komt het begin van Leviticus: "G'd riep Mozes....!" De wolk verdween, en Mozes was nu in staat om het Heiligdom binnen te gaan om door de ENE geïnstrueerd te worden.

Dit, zegt de Lubavitcher Rebbe, drukt de openbaring uit die na de duisternis kwam. Het feit dat het werd voorafgegaan door een periode van ontoegankelijkheid, toen Mozes het Heiligdom niet kon binnengaan vanwege de dikke wolk, verhoogt de kracht van de goddelijke openbaring toen het wel ging.

Tora lessen zijn eeuwig, en gelden voor elk mens. Het proces van overgang van duisternis naar het licht bestaat voor elk mens uit de stap van teshuva, berouw.

Iemand dwaalde af, of viel, in het rijk der duisternis. De ENE is verborgen. Hij of zij voelt zich ver verwijderd van het goddelijke, en niet in staat om het Heiligdom binnen te gaan. Dan doet hij of zij een stap naar voren, in de richting van de ENE, terugkerend naar hun eigen essentie. Dit is teshuva, berouw, terugkeer. Hij of zij doet een enkele kleine stap, en G'd "roept" hem of haar, zoals de ENE Mozes riep, dat wil zeggen: Je bent van Mij.

De nieuwe verbondenheid met de ENE is groter dan voorheen. Om deze reden merkt de Talmoed op dat "de plaats waar de berouwvolle staat kan niet worden bereikt door degenen die altijd rechtvaardig zijn." 1)

Dit proces van het persoonlijk binnen gaan van het Heiligdom na de periode van de donkere wolk en het verborgen zijn heeft verschillende mogelijkheden. Het kan zo krachtig zijn dat het niet alleen een overgang is van donker naar licht, maar een totale transformatie van de duisternis zelf. Men laat niet, simpel gezegd, de somberheid en ellende achter zich; de negativiteit en duisternis zijn in zichzelf getransformeerd tot glans en schittering. We beginnen onze problemen en frustraties te zien als kansen voor groei. Het negatieve wordt een springplank voor het positieve. Op één of andere manier, paradoxaal genoeg, is het uiteindelijke effect van alle ups en downs goedheid en vreugde.

Deze persoonlijke transformatie is een voorproefje van het doel van het Joodse volk als geheel, en voor de hele mensheid, wanneer de duisternis van de ballingschap zal worden getransformeerd tot de glans van de verlossing. Dan zal waarlijk, de duisternis van de nacht, stralen als de dag. 2)

Voetnoten; 1 Berachot 34b. 2 Op basis van de Lubavitcher Rebbe Likkutei Sichot, vol. 1, pp. 202-203. Door Tali Loewenthal Bron: Malben, studiecetrum voor Noachieten uit de vier windstreken.

Shabbat shalom. *Rinze.*